

ल्यर्थाद्भवत्येते, सर्वे “वाक्यं सावधारणं भवतीति” न्यायात् उच्यते । क्रयनक्षत्रे क्रयः कार्य इत्युक्तेः विक्रयस्य स्वतन्त्र कर्मत्वात् तत्र क्रयच्छेदनिषेधाभावः एवं विक्रयच्छेदपि क्रयनिषेधाभावः तत्र निषेधे सत्यन्यनक्षत्राणां मध्यमत्वागतेः कदाचित् क्रयनक्षत्राणां मध्यमत्वमङ्गीकृत्य विक्रयस्य विहितसङ्घर्षानुपलब्धौ तत्र सङ्घर्षोऽपि व्याहृतदर्थमपि वाचनिकस्तद्विषेधः अतः । क्रयविक्रयनक्षत्रेभ्योभिन्ननक्षत्रेषु क्रयविक्रयौ मध्यमावित्यनुमितिः निषेधस्य वाचनिकत्वस्य दीपिकायाम् “यथा दशकृदिच्छताशपूर्वादिषुः क्रये विक्रययोऽतिशस्ताः । पौष्णाऽश्विचित्राव्बुधवातकृष्णाः शस्ताः क्रये विक्रययोः निषिद्धाः” इति अथ क्रयसङ्घर्ष उच्यते । तत्र पौष्णरेवतो अश्विपुः शततारका अश्विनी वातः स्वाती श्रवणः चित्रा एतानि भानिक्रये शुभानि विक्रये निषिद्धानि च सम्प्रतिरलोक्तव ।

क्रयण न० क्री-भावे ल्युट् । क्रये “वैश्वराजन्ययोः सोमे न्यग्रोधस्तिभीतुपनहोच्छन् भक्षाय क्रयणप्रभृत्यसोमम्” कात्या०श्रौ० १०, ६, ३०, क्रयणप्रभृति (सोम) क्रयणादारभ्य” कके । क्रयणस्येदम् छ । क्रयणीय क्रयणसम्बन्धिदिने । “अपूर्वस्य भक्षावापनं क्रयणीयादौ” कात्या०श्रौ० १६, ६, २३, आदौ क्रयणीयस्याङ्गः” सं० व्या० ।

क्रयनियम पु० क्रये नियमः । क्रोडविक्रोत्वोर्नियमभेदे । स च नियमः “भूयसा वस्त्रमचरत् कनीयोऽविक्रीतो अकानिधं पुनर्यन् । स भूयसा कनीयो नारिरेचीदीना दक्षा विदुहन्ति प्रवाणम्” ऋ० ४, ०४, ६, भाष्ये दर्शितो यथा— “अत्र ऋग्वेदे संप्रदायविद्विः पूर्वाचारैः केचित् श्लोकाः पद्यन्ते तएव लिख्यन्ते । “अथ यः पतिगृह्णाति मूल्यं पण्येन भूयसा । स क्रोतारं पुनर्गच्छन्नविक्रीतस्वयं सया । इति ब्रुवन् कामयते पुनर्मूल्यस्य पूरणम् । स विक्रोता पुनर्मूल्यं भूयसा न प्रपूरयेत् । ङीनं न लभते वस्त्रं यदा विक्रीतवान् पुरा । यथासमयमेव श्यात्तयोर्न पुनरन्यथा । अयं विक्रय एवेति समयश्चेत् कृतो भवेत् । अथ मूत्रप्रार्थमेतत् स्याद्विचारैश्च त् निर्णयः । इत्येवं समयो ऽकारि तदा मूल्यं प्रपूर्यते । तस्मादादौ सया कार्यः समयोऽत्रेति चिन्तयन् । वामदेवो वशीलय शक् स्तोत्रेण भूयसा । विक्रीयन् समञ्चं चक्रदन्द्रं क इमभित्यृचा । अतश्च ह्युच एकार्थं भूयसा वस्त्रमित्यसिति” । अयमर्थः प्रतिपाद्यते कश्चित् भूयसा भूम्ना पाण्येन द्रव्येण कनीयोऽत्यतरं वस्त्रं वसु मूल्यं धनमचरत् प्राप्नोति पु-

नर्यन् क्रोतारं पुनर्गच्छन् स विक्रोतायमर्थो सया न विक्रीत इति ब्रुवन् न कानिधं मूल्यपूर्तिं कामयते व्यययेनोत्तम पुरुषः । स विक्रोता भूयसा धनेन कनीयोऽत्यतरं मूल्यं नारिरेचीत् क्रोतः सकाशात् रिक्तीकरोति न लभत इत्यर्थः । दीना असमर्था दक्षाः समर्थाश्च वाणं वचनं विप्रदुहन्ति यथोक्तं क्रयकाले तथैव लभन्ते”

“कइमं दशभिर्मन्त्रं क्रीणाति घेनुभिः यदा वृत्राणि जंघनदथैनं से पुनर्ददत्” ऋ० ४, २४, १०,

“मम मदीयमिदं स्त्रभूतमिन्द्रं घेनुभिः प्रीणयित्वाभिर्दशभिर्दशसंख्याकाभिः स्तुतिभिः कः क्रीणाति क्रयं करोति चे तदानीं क्रोतारो युष्माकं मध्य एवमपि समयः क्रियते यदाऽयमिन्द्रो वृत्राणि त्वदीयान् शत्रून् जंघनत् हन्वात् अथानन्तरमेवैनमिन्द्रं से मद्यं पुनर्ददत् पुनर्दद्यात्” भा० ।

“निश्चित्य वस्तु तन्मूल्यसमयोः सम्प्रतौ शिवे ! परस्वराज्ञाकरणं क्रयसिद्धिस्ततो भवेदिति” । “क्रयसिद्धिरदुष्टानां गुणश्रवणतो भवेत् । विपर्यये तद्गुणानानव्यथा भवति क्रयः” महा० नि० त०

क्रयलेख्य न० इत० “गृहं चेत्वादिक्तं क्रीत्वा तुल्यमूल्याश्चरान्वितम् । पत्नं कारयते यत्तु क्रयलेख्यं तदुच्यते” वृहस्पत्युक्तलक्षणे क्रयसूचकपत्रे (कवाला) ।

क्रयविक्रय पु० द्विव० । इन्द्रः ३ क्रये विक्रये च । “आगमं निर्गमस्यानं तथा वृद्धिचयावुभौ । विचार्य सर्वपण्यनां कारयेत् क्रयविक्रयौ । पञ्चरात्रे पञ्चरात्रे पक्षे पक्षेऽथवा गते । कुर्वीत चैषां प्रत्यक्षमर्धसंस्थापनं नृपः” मनुः । “आगमनियमोपयोगादेः पण्यानामनियतत्वात् अस्थिरार्थाणां पञ्चरात्रे पञ्चरात्रे गते, स्थिरतरार्थाणां पक्षे पक्षे गते बणिजामर्धविदां प्रत्यक्षं नृपतिराप्रपुरुषेण व्यवस्थां (मूल्यास्य) कुर्यात्” कुल्लू० । “क्रयविक्रयानुशयस्य विवादः स्थायिपालयोः” मनुः । क्रयसहितविक्रयः शा० त० । २ क्रयसहितविक्रये । “देवदानवगन्धर्वयक्षराक्षसपन्नगाः । नासन् कुतयुगे तात ! तदा न क्रयविक्रयः” भा० व० १४६ अ० । इत्युक्ते बाणज्ये “ऋणदानं तथाऽऽदानं वस्तूनां क्रयविक्रयम् । न कुर्याद्गुरुणा सार्द्धं शिष्योभूत्वा कथञ्चन” तन्त्रसा० ।

क्रयविक्रयानुशय पु० क्रये विक्रये चानुशयः पश्चात्तापः । मनुक्ते अष्टादविवादान्तर्गते विवादभेदे । स च द्विविधः क्रीतानुशयो विक्रीतानुशयश्च । अनुशयशब्दे १८६ उष्टे तद्विदतिः दृश्या । अधिकं क्रीतानुशयशब्दे वक्ष्यते ।